

ego in malo meo q̄ tu: qđ tu vitupasti: ego dānaui. Utinā velles imitari: vt error tu fieret aliqñ p̄terit⁹. Ista sūt mala p̄terita q̄ nouerūt: maxie ī ista ciuitate. Hic enī male vixim⁹ qđ ego p̄fitebor: z q̄ntuz gaudeo de gr̄a dei: tm̄ de meis p̄terit⁹ timeo. Quid dicā: Boleo. Bolerē si adhuc sic eēm. Sz qđ dicā: Gaudeo. Nec h̄ possum dicere. Utinā enī nūq̄ fuissem: qđ qđ tñ fui in nomine christi p̄teritū est. Quod aut̄ mō rephēdūt nō norūt. Sūt adhuc que in me rephēdāt: sed tā multū est ad illos vt h̄ no uerint. Multa em̄ ago in cogitationibus meis: pugnās aduersus malas suggestiones meas: z habēs cōflictionē diuturnā: z ppe p̄tinuā vim cū tēptationib⁹ inimici subuertere me volētis. Nemo apud deum in infirmitate mea: z nouit quid pturit cor meū: ille q̄ nouit p̄tū meū. Adhī aut̄ mīnū est: vt a vobis dijudicer. aut ab hūano die: ait Ap̄ls: sed neq; ego meip̄m iudico. Adhī enī me ego noui q̄ illi: sed meli⁹ d̄ q̄ ego. Nō ergo vobis insultēt de nobis: nō. faciat x̄ps. Bicūt em̄: z q̄ sūt: z vñ sūt: malos hic illos nouim⁹: vbi baptizati sunt: Si nos bñ nouerūt: sciūt: qz z nauigauim⁹ aliqñ: sciūt qz z pegrinati sum⁹: sciūt qz alij iuimus z alij redim⁹. Nō hic baptizati sumus: sed vbi baptizati sum⁹: ecclia est nota vniuerso orbi terrarū: z mlti fr̄s nostri sūt: qui z nouerūt qz baptizati sum⁹: z nobi scum baptizati sūt. Facile est ergo hoc nosse: si qđ fratrū est inde sollicit⁹. Istis aut̄ satisfacturi sum⁹: z demonstraturi aliqđ de testimonio ecclie: cui nō cōmunicāt. Adhīto nō nos norūt trans mare baptizatos in christo: qz z trās mare nō hñt christū. Ille em̄ christū z trās mare habz: qui z trās mare cōmunionē vniuersę ecclie tenet. Quomodo pōt cognoscē vbi sim ego baptizatus: cū cōmunio ip̄i vix trāsit mare. Ele rūt amē fr̄s mei: qđ eis dicā: Suspiciamini qđ vultis de nobis. Si boni sum⁹ in ecclia christi: frumēta sum⁹: si mali sum⁹ in ecclia christi: palea sum⁹: tm̄ ab area non recedim⁹. Tu q̄ v̄to tēptatiōis foras volasti qđ es: Triticū nō tollet v̄tus ex area. Ex eo ergo vbi es: agnosco quid es: qui p̄ nos dicis tāta: Quicūq; qđ dicif̄ attēde: nō a q̄ dicif̄: sed pctōri inq̄t dic̄ dñs: vt qđ tu assumis testam̄tū meū p̄ os tuū: Bicāt ergo dñs peccatori. Forte est gen⁹ pctōz cui hoc recte dicat dñs: s̄ ī quolibet dicat h̄ dñs: ideo dicit: qz pctōri nō pdest qñ le

gem dei loq̄tur. Nūqđ z auditorib⁹ nō pdest: Utrūq; gen⁹ nos habem⁹ in ecclia: dñs dicēte: z bonoz z maloz. Boni enim cū p̄dicāt quid dicūt: Imitatores mei esto te: sicut z ego christi. Be nob qđ dicif̄: Sz forma estote fidelīū. Hoc nos esse elabora im⁹. Quid aut̄ sim⁹ ille nouerit: ad quē gemim⁹. Be malis tñ dictuz est aliud: Sup cathedrā moysi: sederūt scribe z pharisei: que dicūt facite: q̄ aut̄ faciūt facere nolite. Vides qz in cathedra moysi: cui successit cathedra christi: sedēt z mali: z tñ dicendo bona: nō obsūt auditorib⁹. Quare tu p̄p̄ malos ip̄am cathedrā dimisisti: Redi ad pacem: redi ad p̄cordiā: que te non offendit. Si bona loquor: z bona facio: imitare me. Si aut̄ nō facio qđ dico: habes p̄siliū dñi: que dico fac: Que aut̄ facio noli face re: tñ a cathedra catholica noli discedere. Ecce ī noīe x̄pi ituri sum⁹: z multa dicturi sunt. Quis finis: Lito p̄tēnite cām nr̄az. Nō illis dicatis: nisi frater ad rē respōde. Augustin⁹ ep̄s est ī ecclia catholica: sarcinam suā portat: rationē redditur⁹ est deo. In bonis eū noui: si malus est ipse nouit. Si bon⁹ est: nec sic spes mea est. Hoc ante oīa didici ī catholica: vt spes mea nō sit in hoīe. Adhīto ergo vos hoīes rephēditis: qz spem vestrāz in hoīem posuistis. Certe cū rephēderint nos: cōtēnite et vos. Nouim⁹ em̄ qualē locum habem⁹ in corde vestro: qz scim⁹ qualē locū habet̄ in corde nostro. Nolite p̄ nobis certare aduersus illos: quicquid de nobis dixerint: cito trāsite: ne laborantes causa defensionis nr̄e: dimittatis cām vestrā. Hoc enim agūt astute: nolentes z timentes vt de ipsa causa dicam⁹. Ingerūt nob q̄ nos auocēt vt cū intēdim⁹ purgare nos: sileamus ab ipsis cōuincendis. Nā p̄sus qui me dicit malū: dico z ego alia inuērabilia: cito aufer de medio: fini cām meā: de re age ecclesie. Lausam attēde: vbi sis vide. Veritas tibi vndelibet loquat̄: esuriens accipe: ne nūq; ad te pueniat panis: dñs semp qđ rephēdas in vasculo fastidiosus z calūniosus inquiris.

Explicit Tractatus de ps. XXXVI

Incipit Tractatus de ps. XXXVII

Prefatio.

Oportune ad id qđ cantauim⁹: iniquitātē meā ego pnūcio: z curāz gero p̄ pctō meo: respōdit hec mulier de lectione euāgelij. Iniquitates em̄ eius intuēs dñs.

canem appellavit dicens: Non est bonum p... nem filiorum mittere canibus. At illa que no... uerat iniquitatem suam pronuntiare: et curam gere... re pro peccato suo: non negavit quod veritas... dixit: sed misericordiam confessam postquam impetra... vit: curam gerens pro peccato suo. Nam et curari... petiverat filiam suam: fortassis in filia signifi... cans vitam suam. Psalmum ergo totum quantum... possumus: dum consideramus et tractamus... ad veritatem. Assit dominus cordibus nostris: ut... salubriter hic inveniamus voces nostras: et... quod invenierimus proferamus: nec difficulter... inveniendo: nec imperite proferendo.

Titulus eius est. Psalmus ipsi David in recordatione sabbati.

Querimus que nobis scripta sunt de sancto David propheta: ex cuius semine dominus noster Iesus christus secundum carnem: et inter bona que de illo nobis nota sunt per scripturas: non invenimus eum aliquam recordatum sabbati. Quid. n. ita recordaretur secundum illam observationem iudeorum qua observabant sabbatum: Quid ita recordaremur quod inter septem dies necessario veniebat? Observandum ergo erat: non sic recordandum. Non autem recordatur nisi quod in presentia non est positum (verbi gratia) In hac civitate recordatur carthagine ubi fuisti aliquando: et hoc die recordatur hesternum diem: vel portum: vel quolibet anteriorum: et aliquid factum tuum quod iam fecisti: aut ubi fuisti: vel cui rei interfuisti. Quid tibi vult ista recordatio sabbati fratres mei? Que anima sic recordatur sabbatum? Quod est hoc sabbatum? Cum gemitu enim recordatur. Et cum psalmus legeret audisset: et modo cum retexerimus audiet: quantum sit meror: quantum gemitus: quantum fletus: quantum miseria. Sed felix est: qui sic miser est. Et dominus in euangelio beatos appellavit quosdam lugentes. Et beatus si lugens: Unde beatus si miser: Immo miser esset: si lugens non esset. Talem ergo et hic accipiamus sabbatum recordantem: nescio quem lugentem: et tamen nos sinus ipse nescio quis. Est enim hic quidam dolens: gemens: lugens: recordans sabbatum. Sabbatum requies est. Sine dubio iste nescio quomodo in inquietudine erat: quod tamen cum gemitu requiem recordabatur. Ipse itaque inquietudinem quam patiebatur narrat et commendat deo: nescio quid gravius timeat quam erat ubi erat. Nam quia in malo est apte dicat: nec interprete opus est: nec suspitio: nec pietura: in quo malo sit: non dubitatur ex eius verbis: nec opus est ut queramus: sed ut quod dicit intelligamus: et nisi

si peius aliquid timeret: quam erat illud quod tenebatur: non sic inciperet.

Expositio psalmi.

Domine ne in indignatione tua arguas me: neque in ira tua emendes me. Futurum est enim ut quidam in ira dei emendentur: et in indignatione arguantur. Et forte non omnes qui arguuntur emendabuntur: sed tamen futuri sunt in emendatione quidam salvi. Futurum est quidem quod emendatio nominata est: sic tamen quasi pro igne: futuri sunt quidam qui arguentur et non emendabuntur. Nam utique arguet eos quibus dicitur: Esuriivi et non dedistis mihi manducare: sitiivi et non potastis me: et cetera que ibi prosequens: quando inhumanitatem et sterilitatem increpat: dicens malis ad sinistram constitutis: quibus dicitur: Ite in ignem eternum qui paratus est diabolo et angelis eius. Nec iste grauiora formidans: excepta vita ista: in cuius malis plangit et gemit: rogat et dicit: Domine ne in indignatione tua arguas me. Non sum inter illos quibus dicitur: Ite in ignem eternum: qui paratus est diabolo et angelis eius. Neque in ira tua emendes me: ut in hac vita purges me: et tale me reddas: cui iam emendatorio igne non opus sit: propter illos qui salvi erunt: sic tamen quasi pro igne. Quare: nisi quod hic edificat super fundamentum ligna: fenestra: stipulam: Edificaret autem aurum: argentum: lapides preciosos: et de utroque igne securi essent: non solum de illo eterno: qui in eternum cruciaturus est impios: sed etiam de illo qui emendabit eos qui pro igne salvi erunt. Dicit enim: Ipse autem salvus erit: sic tamen quasi pro igne: Et quod dicit: salvus erit: ostendit ille ignis. Ita plane quis salvi pro igne: grauior tamen erit ille ignis: quam quod quid potest homo pati in hac vita. Et nostris quanta hic passi sunt mali: et presentia pati: tamen tanta passi sunt: quanta potuerunt pati et boni. Quid. n. quisque maleficus latro: adulter sceleratus. sacrilegus protulit legibus: quod non protulit martyr in confessione christi: Ista ergo que hic sunt mala: faciliora sunt: et tamen videte quem admodum ea homines ne patiatur quicquid iufferis faciunt: quanto melius faciunt quod iubet deus: ne illa grauiora patiatur. Quare autem petit iste ne in indignatione arguatur: neque in ira emendet? Tandem dices deo: quoniam iam ista que patior multa sunt: magna sunt: queso ut sufficiat: et incipit illa numerare satisfaciens deo: offerens illa que patitur: ne peiora patiatur. Quoniam sagitte tue infixae sunt mihi: et confirmasti super me

Alia lra. + furore tuo + corripas

Alia lra.
I facie.

manum tuā. Non est sanitas in carne mea a vultu ire tue: Jam hec dicebat que hic patiebat: et tñ hoc iam de ira dñi: qz de vindicta domini. Be qua vindicta: Quā excepit de Adā. Non em̄ in illum nō est vindicatu: aut frustra dixerat deus: morte morieris: aut aliquid patimur in ista vita: nisi ex illa morte quā meruimus p̄mo pctō. Eten̄ portam⁹ corpus mortale plenū temptationib⁹: plenū sollicitudinib⁹: obnoxium dolorib⁹ corporalib⁹: noxium indigētis: mutabile et languiduz cū sanū est: qz vtiqz nōdū plene sanū. Nā vñ dicebat: nō est sanitas in carne mea: nisi qz ista que hui⁹ vite dicit sanitas: bene intelligentibus et sabbatū recordantib⁹: non est vtiqz sanitas: Si nō māducaueris inq̄ etat fames. Ista fames naturalis quidam morib⁹ est: qz natura nobis facta ē pena ex vindicta. P̄mo homini qd̄ erat pena: natura nobis est. Eñ dicit et Ap̄ls: fuim⁹ et nos natura filij ire sicut et ceteri. Natura filij ire: id ē portātes vindictā: Sz quare dicit: fuim⁹: Quia spe iam nō sum⁹: nā re adhuc sumus. Sz illud meli⁹ dicimus: qd̄ spe sum⁹: qz certi sumus de spe. Nō em̄ incerta est spes nostra: aut de illa dubitamus. Audi ip̄am gloriā in spe. In nobismetipsis inquit ingemiscim⁹ ad optionē: expectantes redēptionē corporis nr̄i. Quid em̄: Nōdū redemptus es o Paule: Nōdū p̄ te precii p̄solutū est: Nōne sanguis ille iam fusus est: Nōne ip̄m est precii omnium nostruz: Nōne ip̄m: Sz vide qd̄ ait: Spe em̄ salui facti sumus. Spes aut̄ q̄ videtur nō est spes. Quod em̄ videt q̄s qd̄ sperat: Si aut̄ qd̄ nō videm⁹ speram⁹: p̄ patientiā expectam⁹. Quid aut̄ expectat p̄ patientiam: Salutē. Cuius rei salutē: Ip̄ius corporis: qz hoc dixit redēptionē corporis nōitri: Si salutē corporis expectabat: si erat salus illa quā habebat. Esuries sitis interficit: si subuentū nō erit. Ad medicamentū em̄ famis est cib⁹: et medicamentū sitis est potus: et medicamentū fatigatiōis est somn⁹. Betrabe ista medicamēta: vide si nō interficiūt illa q̄ existūt. Si sepositis istis nō sūt morbi: est sanitas. Si aut̄ habes aliqd̄ qd̄ te possit interficere: nisi māducaueris: noli gloriari de sanitate: s̄ gemens expecta redēptionē corporis tui. Gaude te redēptū: s̄ nōdū re: spe secur⁹ esto. Eten̄ si nō genuerit in spe: nō puenies ad rē. Hoc ergo nō est sanitas. Ait: Nō est sanitas in carne

mea a vultu ire tue. Unde ergo sagitte infixe: Ipsam penā: ip̄am vindictā: et forte dolores q̄s h̄ necesse ē pati: et animi et corporis: ip̄as dic̄ sagittas: Be his em̄ sagittis: et sanctus Job fec̄ cōmemorationē. Et cū esset in illis dolorib⁹: dixit sagittas dñi infixas sibi. Solemus tñ et verba dei sagittas accipere. Sz nunqd̄ ab his posset iste sic dolere se pcuti: Verba dei tanq̄ sagitte excitāt amorē nō dolorē. An qz et ip̄e amor nō potest esse sine dolore: Quicqd̄ em̄ amamus et nō habem⁹: necesse est vt doleam⁹. Nā ille amat et nō dolet: q̄ habet qd̄ amat. Qui autē amat vt dixi: et nōdū habet qd̄ amat necesse est vt i dolore gemat. Inde illa i p̄sona ecclesie sponsa christi: in cāticocāticorū: Quā vulnerata caritate ego sū. Vulneratā se dixit caritate. Amabat em̄ quiddā et nōdū tenebat: dolebat qz nōdū habebat. Ergo si dolebat vulnerata erat: sed h̄ vulnus ad veram sanitatē rapiebat. Qui hoc vulnere non fuerit vulneratus: ad veram sanitatē nō potest puenire. Nunquid ergo vulnerat⁹ semp̄ erit in vulnere: P̄sumus itaqz etiā sic sagittas infixas accipere: id ē verba tua infixas cordi meo: et ex ip̄is v̄bis tuis factū vt recordarer sabbatū: et ipsa recordatio sabbati: et nōdū retentio facit me nōdū gaudere et agnoscere: nec sanitatē esse in ipsa carne: neqz dici debere: quia cōparo istā sanitatē illi sanitati quaz habeo in rege sempiterna: vbi corruptibile hoc induet icorruptionē: et mortale hoc induet immortalitātē: et video quia in illius sanitatē cōparatione ista sanitas morbus est. Non est pax ossibus meis a facie peccatorū meorū. Queri solet cui⁹ sit vox: et aliq̄ accipiūt christi: p̄pter qd̄ dā q̄ hic dicunt d̄ passiōe christi: ad q̄ paulopost veniem⁹: et agnoscem⁹ q̄ de passione christi dicunt. Sz nō est pax ossibus meis a facie pctōz meorū: quomō diceret qui nullū peccatū habebat: Coartat nos q̄ intelligēdi necessitas ad agnoscenduz tanq̄ plenū et totū christū: id est caput et corpus. Cū em̄ christus loquit: aliqñ ex p̄sona solius capitis loquit: qd̄ est ip̄e saluator: nat⁹ ex Maria virgine. aliqñ ex p̄sona corporis sui: qd̄ ē sancta ecclesia diffusa toto orbe terraz. Et nos in corpe ip̄ius sum⁹: si tñ fides nr̄a sincera sit in illo: et spes nostra certa: et caritas nostra accēsa. sum⁹ in corpe ip̄ius et mēbra ip̄ius: et inuenimus nos ibi loqui. Ap̄lo dicēte: Quā mēbra sum⁹ corporis ei⁹.

Et multū locū dicit h̄ Ap̄ls. Nā si dixerim⁹
 v̄ba nō esse christi: nō erunt ⁊ illa v̄ba chri-
 sti: **De⁹** meus de⁹ meus vt qd me dereliq-
 ſti: **Et** tibi em̄ habes: de⁹ meus de⁹ me⁹ vt
 qd me dereliqſti: lōge a salute mea v̄ba de-
 lictorū meorū. Quō hic habes a facie pec-
 catorū meorū: sic ⁊ tibi habes verba delic-
 torū meorū. **Et** si christus vtiq; sine pecca-
 to ⁊ sine delicto: incipim⁹ nō putare verba
 illa psalmi illi⁹ esse. **Et** valde durū ⁊ cōtra-
 riū est: vt ille psalmus nō ptineat ad chri-
 stū: vbi habemus tā apertā passionē eius:
 tanq; ex euāgelio recitet. **Ibi** em̄ habem⁹:
Diuiserūt sibi vestimēta mea: ⁊ sup vesti-
 mentū meū miserūt sortē. **Quid** qd ip̄e do-
 minus in cruce pendēs primū versū psal-
 mi ip̄ius ore suo ptulit ⁊ dixit: **Deus** me⁹
 deus me⁹ vt quid me dereliqſti: **Quid** vo-
 luit intelligi: nisi illū psalmū totū ad se pti-
 nere: qz caput ip̄ius ip̄e pnūciauit: **Ibi** au-
 tē sequit ⁊ dicit: **Verba** delictorū meorū:
 nō est dubiū qz vox christi est. **Unde** ergo
 pctā: nisi de corpe qd est ecclesia: **Quia** lo-
 quit corpus christi ⁊ caput. **Quare** tanq;
 vnus loquit: **Quia** erūt duo inquit in car-
 ne vna. **Sacramentū** hoc magnum est: ait
 Ap̄lus: **Ego** autē dico in christo ⁊ in eccle-
 sia. **Unde** etiā cū ip̄e loqueret̄ i euāgelio:
 respondēs eis qui questionē intulerunt de
 vxore dimittenda: ait: **Nō** legistis qd scri-
 ptū est: qd de⁹ ab initio masculū ⁊ feminaz
 fecit eos: ⁊ relinquet homo patrē ⁊ matrē: ⁊
 adheret vxori sue: ⁊ erunt duo: in carne
 vna: **Igitur** iā nō duo: sed vna ē caro. **Si**
 ergo ip̄e dixit: iā nō duo sed vna est caro:
 quid mirū si vna caro vna lingua: eadem
 verba: tanq; vni⁹ carnis capitis ⁊ corporis:
Sic audiam⁹ tanq; vni⁹: s̄ tñ caput tanq;
 caput: ⁊ corp⁹ tāq; corp⁹. **Nō** diuidunt p
 sone: s̄ distiguit dignitas: qz caput saluat:
 saluat corpus: **Caput** exhibeat misericordiaz:
 corpus defleat miserā. **Caput** est ad pur-
 gāda pctā: corpus ad p̄fitenda pctā: vna
 tñ vox. **Ibi** n̄ scriptū ē: qñ dicat corp⁹: qñ
 caput: si nos in audiendo distigim⁹: ille
 autē tanq; vnus loquit. **Quare** em̄ nō di-
 cat: pctōz meorū: qui dixit: **Esuriui** ⁊ n̄ de-
 distis mihi māducare: sitiui ⁊ nō dedistis
 mihi potū: hospes fui: ⁊ nō recepistis me:
 infirm⁹ ⁊ in carcere: ⁊ nō visitastis me: **Cer-**
 te dñs nō fuit in carcere. **Quare** nō hoc di-
 ceret: cui cū dictū esset: qñ te vidim⁹ esurie-
 tē ⁊ sitientē: aut in carcere ⁊ nō ministraui
 mus tibi: rñdit sic: ⁊ ex p̄sona corporis sui in-

dicās se dixisse: cū vni ex minimis meis nō
 fecistis me: nec mihi fecistis: **Quare** nō di-
 cat a facie pctōz meorum: qd dixit Saulo:
 Saule saule: quid me psequeris: qui vtiq;
 in celo iā neminē psecutorē patiebat: **Sed**
 quō ibi caput loquebat̄ p corpore: sic ⁊ h̄
 caput dicit corpus: cū capitis voces audi-
 tis: **Sz** neq; cū corporis voces audieritis: se-
 parel caput: qz iā nō duo s̄ vna caro. **Nō**
 est sanitas in carne mea a vultu ire tue: sed
 fortasse iuste tibi de⁹ iratus ē o Adā: o ge-
 nus hūanū: iniuste irat⁹ est deus: qz dixisti
 iā agnoscēs ip̄am penā tuā in corpe chri-
 sti p̄stitutus hō: nō est sanitas i carne mea
 a vultu ire tue: expone iusticiā ire dei: ne te
 excusare videaris illū accusare: sequere ⁊
 dicvñ ira dñi: nō est sanitas in carne mea:
 a vultu ire tue nō est pax ossib⁹ meis. **Re-**
 petuit id qd dixit: non est sanitas in carne
 mea: hoc est em̄: nō ē pax ossib⁹ meis. **Nō**
 autē repetiuit a vultu ire tue: s̄ cām dixit ire
 dei. **Nō** est pax inqt ossib⁹ meis a facie pec-
 catorū meorū. **Qm̄** iniquitates mee
 sustulerūt caput meū: sicut ⁊ fascis
 grauis grauate sunt sup me. **Et** hic
 causaz p̄misit ⁊ effectū sbiecit: quid vñ cō-
 tigerit dixit: iniquitates mee sustulest caput
 meū. **Nemo** em̄ supbus: nisi iniqu⁹ cui su-
 stollit caput: sursum tollit qd erigit caput ad-
 uersus deū. **Audistis** cū lectio legeret̄ libri
 ecclesiastici: **In**itū supbie hoīs apostata-
 re a deo. **Ille** qd p̄or noluit audire p̄ceptū:
 sustulit iniquitas ip̄ius caput aduersus deū.
Et qz iniquitates sustulerūt caput ei⁹: qd illi
 fecit de⁹: **Sicut** fascis grauis grauate sunt
 sup me. **Leuitatis** est erigere caput: qñ ni-
 hil portat qd erigit caput. **Quia** ḡ leue ē qd
 p̄t erigi: accipit pondus vñ possit cōpri-
 mi. **Conuertet** em̄ labor ei⁹ i caput ei⁹: ⁊ ini-
 qtas ei⁹ i verticē ei⁹ descendet: **Sicut** fascis
 grauis grauate sūt sup me. **Caputruerūt**
 ⁊ putruerūt liuores mei: **Iā** qd liuores
 h̄z: nō est sanus. **Adde** qz ip̄i liuores cōpu-
 truerūt ⁊ putruerūt. **Un̄** putruerūt: **Quia**
 cōputruerūt. **Iā** quō hoc explicet̄ in vita
 hūana: qd nouit: **Habeat** aliq; sanū olfa-
 ctū aie: sentit quō puteat pctā. **Cui** putori
 pctōz p̄trarius erat odor ille: de quo dicit
 Ap̄ls: **Christi** bon⁹ odor sumus deo i om-
 ni loco his qd salui sunt. **Sz** vñ nisi de spe:
Un̄ nisi de recordatiōe sabbati: **Aliud**. n.
 plāgimus in hac vita: aliud p̄sumum⁹ i illa
 vita. **Qd** plāgit̄ putet: qd p̄sumit flagrat.
Ergo nisi eēt ille tal⁹ odor qd nos inuitaret:

Alia lra.
 f̄supgreffe sūt.
 ⁊ onus graue.

Alia lra
 f̄putruerūt ⁊
 corrupte sūt
 cicatrices mee

nunquā sabbatū recordaremur. Sed qz ha-
 bemus p spm̄ ipm̄ odorē: vt dicam⁹ spon-
 so: Post odorē vngentorū tuorū currem⁹:
 auertimus a putozib⁹ nostris olfactū: z cō-
 uertētes nos ad ipm̄ aliquātulum respira-
 mus. Sed nisi ad nos oleant z mala nra:
 nūquā istis gemitib⁹ cōsitemur: Cōputruerūt
 z putruerūt liuores mei. **Uñ: A facie in-
 sapientie mee.** Unde dixit supius a fa-
 cie peccatorū meorū: inde nūc a facie insi-
 piētie mee. **Aduersus afflict⁹ sum
 z curuat⁹ sum vsq; in finē:** Quā cur-
 uat⁹ est: Quia elat⁹ erat. Si fueris hūilis
 erigeris: si fuerit elat⁹ curuaberis: Nō enī
 deent deo pōdus vñ te curuet: Illud erit
 pōdus fascis pctōz tuorū: hoc replicabit
 in caput tuū z curuaberis. Quid ē autē cur-
 uari: Nō se posse erigere. Tale iuenit dñs
 mulierē p decē z octo annos curuaz: nō se
 poterat erigē: Tales sūt q in terra cor hñt.
 At vō qz iuenit mulier illa dñm: z sanauit
 eā: habeat sursum cor. In q̄tū tñ curuat⁹ ad
 huc gemit. Curuat⁹ enī ille q dicit: Corp⁹
 enī qd corrupit aggrauat animā: z depmit
 terrena inhabitatio sensū multa cogitatē.
 In his gemit vt illud accipiat: recordet
 sabbatuz: vt ad sabbatū puenire mereat.
 Qd enī celebrāt iudei signū erat. Cur⁹ rei
 signū: Quā iste recordat⁹ q dicit: **Aduersus
 afflict⁹ sū z curuat⁹ sum vsq; in finē.** Quid
 est vsq; in finē. Usq; in mortē. Tota die
 cōtristatus ambulabā. Tota die si-
 ne intermissione. Hoc dicit tota die: tota vi-
 ta. Sz ex q cognouit: Ex q sabbatū reco-
 dari cepit. Qd diu enī recordatur qd nō dñ
 habet: nō vis vt p̄tristatus incedat: Tota
 die p̄tristatus ambulabā. **Quā ani-
 ma mea cōpleta ē illusiōib⁹ z nō ē
 sanitas in carne mea.** Ubi ē est totus
 hō: Anima z caro ē. Aīa cōpleta est illusi-
 onib⁹: caro sanitatē nō habet: qd remanet
 vñ sit leticia: Nōne oportet vt cōtristetur:
 Tota die p̄tristat⁹ ambulabā. Tristitia no-
 bis sit: donec z aīa nra exuat illusiōib⁹: et
 corp⁹ nostz induat sanitatē. Illa ē enī vā
 sanitas q immortalitas. Que sūt autē illusi-
 ones aīe: si voluero dicē tps qñ sufficit: Lu-
 tus enī aīa ista nō patit. Breue est qd ad-
 moneo: quō aīa nra cōpleta ē illusiōibus.
**A facie iparū illusiōnū aliqñ vix orare p-
 mittimur.** De corporib⁹ cogitare nō noui-
 mus: nisi imagines: z sepe irruūt q̄s nō qri-
 mus: z volum⁹ ex hac i hac ire. z ab illa in
 illā trāsire: z aliqñ vis redire ad id qd cogi-

tabas: z dimittere vsi cogitas: z aliud tibi
 occurrit. Uis recordari qd oblit⁹ eras z nō
 tibi venit in mentē: z venit pot⁹ aliud qd
 nolebas. Ubi erat qd oblit⁹ eras: Nā qre
 postea venit in mentē cū iā nō qreret: Luz
 autē quereret occurrerūt p illo innumerabi-
 lia q nō qrebantur. **Rē dixi breuē fratres:**
 aspersi nescio qd vobis: quo accepto cete-
 ra vosipsi cogitātes inueniatis qd sit plan-
 gere illusiones aīe nostre. Accepit ḡ penā
 illusionis: amisit veritatē. Sicut enī pena
 est aīe illusio: sic p̄miuz anime veritas: Sz
 in his illusionib⁹ p̄stituti cū essemus: venit
 ad nos vītas: z inuenit nos cooptos illusi-
 onib⁹: suscepit carnē nostrā vel pot⁹ a no-
 bis: id est a genere hūano. Aperuit oculos
 carnis: vt p fidē sanaret eos: quib⁹ verita-
 tē fuerat mōstratur⁹: vt sanatos oculos ve-
 ritas patefceret. Ipse enī ē veritas quā no-
 bis p̄misit: cū caro ei⁹ videret: vt fides in-
 choaret: cuius p̄miū veritas esset. Nō enī
 se ipse ch̄st⁹ demōstrauit in terra: s̄ demō-
 strauit carnē suā. Nā si seipm̄ demōstraret:
 viderēt illū iudei z cognoscerēt. Sz si cog-
 nouisset: nunquā dñm glorie crucifixissent:
 s̄ forte discipuli viderunt: qñ illi dicebant:
Ostēde nob̄ patrē z sufficit nob̄. Et ille vt
 ab eis se nō visū mōstraret: **Abie:** Tāto tpe
 vobiscū sū z nō cognouistis me: **Philippe**
 q videt me videt z patrē. Si ḡ ch̄stū vide-
 bāt: quō adhuc patrē querebāt: Si enī vi-
 derēt ch̄stū: viderent z patrē. Nondū ita
 qz ch̄stū videbāt: qui patrē sibi ostēdi cu-
 piebāt. Audi qz nondū videbāt. In p̄mio
 illud promisit alio loco dicēs: Qui diligit
 me: mādata mea custodit: z qui diligit me
 diligit a patre meo: z ego diligā eū. Et tā-
 ḡ diceret ei: qd illi dabis diligēs eū: z ostē-
 dā inquit meipm̄ illi. Si ḡ diligētibus euz
 s̄ in p̄mio p̄misit: qz ostēdit seipm̄ illis: ma-
 nifestū ē: qz illa visio veritatis talis nobis
 p̄mittit: q̄ visa iā non dicam⁹: īpleta ē aīa
 mea illusiōib⁹. **Infirmatus sum z
 hūiliat⁹ sum vsq; nimis:** Qui reco-
 dat altitudinē sabbatū: ipse videt quātū sit
 hūiliatus. Nā qui nō pōt cogitare q sit illa
 quietis altitudo: nō videt vbi nūc sit. Pro-
 pterea ali⁹ psalmus dicit: **Ego dixi in exta-
 si mea: proiectus sum a facie oculorū tuo-
 rū.** Assumpta enī mēte vidit: nescio qd s̄
 lime: z qd vidit nō dñ ibi totus erat: z quā
 dā si dici pōt: qñ coruscationē factā lumi-
 nis eterni: vbi sensit nō se ibi esse qd potuit
 vteūq; intelligē. Quid vbi esset: z quēad-

Alia lra
 † miser fact⁹.

Alia lra.
 † ingrediebar.

Alia lra
 † lumbi mei
 repleti sunt.

Alia lra.
 † afflicus.
 † non habet.

modū malis hūanis ifirmatus ⁊ coartat⁹
 esset: ⁊ ait: Ego dixi in extasi mea: plectus
 sum a facie oculorū tuorū. Tale est nescio
 quid qđ vidi in extasi: vt inde sentiā qđ lon
 ge sū qđ nōdū ibi sū. Jam ibi erat qui dixit:
 Assūptus sūz in tertiu celū: ⁊ ibi audiebat
 ineffabilia vba qđ nō hōi loqui. S; reuo
 cat⁹ est ad nos vt gerneret pus pficiendus
 in infirmitate: ⁊ sic postea idueret virtute:
 aiatus tñ: qz vidit aliqd rerū illarū p dispē
 satione officij sui: adiecit dicēs: Audiui in
 effabilia verba qđ nō licet hōi loq. Jā qđ
 opus est: vt a me aut a quocūq; q̄ratis qđ non
 hōi loqui: si illi nō licuit loq: cui licuit au
 dire: P̄langam⁹ tñ ⁊ gemam⁹ in p̄fessioe:
 agnoscamus vbi sumus: recordemur sab
 batū: ⁊ patiēter expectemus qđ ille p̄misit
 qđ nobis in seipso exemplū patiētie demon
 strauit. Infirmit⁹ sū ⁊ hūiliatus sum vsq;
 nimis. Rugiebam a gemitu cordis
 mei. Attēditis plerūq; interpellare gemi
 tū seruos dei: ⁊ querit cā: ⁊ nō apparet ni
 si gemit⁹ alicui⁹ serui dei: si tñ ad aures ho
 minis circa illū positi puenerit. Est em̄ ge
 mitus oculus qđ ab hoie nō audit: tñ si tā
 ta occupauerit cor cogitatio desiderij cu
 iusdā: vt voce clarioze exprimat vuln⁹ in
 terious hois: querit causa: ⁊ dicit hō apđ
 semetipsū: forte illud est vñ gemit⁹: ⁊ forte il
 lud illi factū est. Quis pōt intelligere: nisi
 ille in cui⁹ oculis ⁊ aurib⁹ gemit⁹: P̄propte
 rea rugiebā inquit a gemitu cordis mei: qz
 hoies si qñ audiūt gemitū hois: plerūq; ge
 mitū carnis audiūt: gementē a gemitu cor
 dis nō audiūt. Abstulit nescio qđ res hu
 ius: rugiebat sed nō a gemitu cordis: ali⁹
 qz abstulit filiu: alius quia vxorem: alius
 qz grādinata ē vinea: qz cuppa acuit: qz di
 ripuit iumētū ipius nescio qđ: alius qz dā
 num aliqd passus ē: ali⁹ qz timet hoiem ini
 micū. Qēs isti a gemitu carnis rugiūt. At
 vō seruus dei qđ ex recordatione sabbati ru
 git vbi est regnū dei: qđ caro ⁊ sanguis nō
 possidebūt: rugiebat inq̄t a gemitu cordis
 mei. Et qđ cognoscebat vñ rugiebat: Sub
 iecit. Et an te est oē desiderū me
 um: Nō em̄ an hoies qđ cor videre nō pos
 sūt: s; an te est oē desiderū meū. Sit deside
 riu tuū an illū: ⁊ p̄ qđ videt in occulto red
 det tibi. Jp̄m em̄ desiderū tuū: oratio tua
 est: ⁊ si p̄tinuū desiderū p̄tinua oratio. Nō
 em̄ frustra dixit Ap̄ls: Sine intermissione
 orātes. Nunqd sine intermissione genufle
 ctimus: corpus p̄sternim⁹: aut man⁹ leua

mus: vt dicat sine intermissione orate: Aut
 sicut dicim⁹ nos orare: s; puto sine itermis
 sioe nō possum⁹ facere. Est alia iterior ora
 tio sine infmissione: oratio qđ est desiderū.
 Quicqd aliud agas: si desideras illud sab
 batū nō itermittē orare. Si nō vis intermit
 tere orare: noli inremittere desiderare. Cōti
 nuū desiderū tuū: p̄tinua vox tua ē. Tace
 bis si amare destiteris: qz tacuerūt d̄ qbus
 dictū ē: Qm̄ abūdauit iniq̄tas: refrigescet
 caritas multorū. Frigus caritatis silentiū
 cordis ē: flagrātia caritatis clamor cordis:
 Si sp̄ manet caritas semp clamas: si sp̄ cla
 mas sp̄ desideras: si semp desideras requiē
 recordaris. Et rugit⁹ cordis tui an quē sit
 optet vt itelligas. Jā q̄le desiderū debeat
 eē an oculos dei p̄sidera. Nunqd vt mori
 atur inimic⁹ n̄r qđ q̄si iuste optant hoies:
 Nā aliqn̄ oram⁹ qđ nō debem⁹. Illud qđ
 q̄si iuste orant hoies videam⁹. Nōne orāt
 vt moriat aliq; ⁊ ad illos hereditas veni
 at: S; illi qđ orant vt moriant inimici: audi
 ant dñm dicētē: Orate p̄ inimicis vestr.
 Nō s; h̄ orēt vt moriāt iimici: sed h̄ orēt vt
 corrigant: ⁊ mortui erūt inimici. Jā. n. cor
 recti nō erūt inimici. Et an te oīne deside
 riu meū. Quid si desiderū an illū ē: ⁊ ipse
 gemit⁹ nō est an illuz: Qñ fieri pōt qñ ipm
 desiderū voce suā habet gemitū: Ideo se
 quit. Et gemitus me⁹ nō est absco
 ditus a te. Ante te nō est absconditus: a
 multis aut hoibus abscondit⁹ est. Elidetur
 aliqn̄ hūilis seru⁹ dei dicere: ⁊ gemit⁹ me⁹
 nō est abscondit⁹ a te. Elidet aliqn̄ ⁊ ride
 re seruus dei: nunqd desiderū illud mor
 tuū ē in corde: Si aut inest desiderū: inest
 ⁊ gemit⁹. Nō sp̄ venit ad aures hoim: s; nū
 qđ recedit ab aurib⁹ dei. Cor meū cō
 turbatū est: Qñ cōturbatū est: Et de
 seruit me⁹ fortitudo mea: P̄lerūq; ir
 ruit nescio qđ repētū: fit p̄turbatio cor
 dis: p̄tremiscit terra: tonitru⁹ dat de celo:
 horribilis fit impet⁹ vel strepitus: leo forte
 videt i via: fit turbatio: latrones insidiāt:
 fit turbatio cordis: pauet vndiq; sollicitu
 do incutit. Qñ hoc: Quia deseruit me for
 titudo mea. Si em̄ maneret illa fortitudo
 qđ timeret: Quicqd nūciaret: quicqd frē
 deret: quicqd sonaret: quicqd caderet: qđ
 qđ horreret nō terreret. S; vñ illa p̄turba
 tio: Deseruit me fortitudo mea. Qñ dese
 ruit fortitudo: Et lumen oculorū me
 orū nō est meū. Latuerat s; Adam lu
 mē oculorū ipius. Nā lumē oculorū ipius

Alia lra
i dñe.

Alia lra
t de reliq̄
t virtus

Alia lra.
t et ipsū

spe de^o erat: que cū offendisset: fugit ad ym-
brā: et abscondit se inter ligna paradisi: pa-
uebat a facie dei: et quasi umbras arborū.
Iam inter arbores lumē oculorū nō habebat
ad quod gaudere consueuerat. Si ergo ille in ori-
gine: et nos de ppagine: et redeunt ad illū se-
cū dū vel nouissimū Adam mēbra ista: quē
nouissimū Adam in spū uiuificante: et cla-
māt de corpe ei^o in ista pfessione: et lumē ocu-
lorū meorū nō est meū: iā pfitens: iā redē-
ptus: iā in corpe christi est: et lumē oculorū
ipius nō ē cū ipso. Plane nō ē cū ipso: s̄ est
quidē tāq̄ adhuc cernētū in spe: s̄ nondū
illud ē lumē: de quō dicit: ostēdā meipm illi.
Est quiddā luminis: quē filij dei sum^o: et utiq̄
s̄ i fide retinem^o: s̄ nō dū ē illud lumē quod vi-
debim^o. Nō dū enī apparuit quod erim^o: Sci-
mus quē cū apparuerit siles ei erim^o: quā vi-
debimus enī sicuti ē. Nā mō lumē fidei et lu-
mē spei ē. Nō dū enī sum^o i corpe pegrina-
mur a dño. Per fidē enī abulam^o n̄ p spe-
ciē. Et quā dū quod nō videm^o speram^o: p pa-
tentiā expectam^o. Voces sūt q̄ iste pegrin-
nantū: nō dū in patria pfitorū. Et recte
dic^o et ve dic^o: et si nō sit dolos^o veracit^o pfite-
tur et lumē oculorū meorū nō est meū. Nec
patit hō intus sibi: s̄m seipm: et ad seipm: d̄
nemine ad neminē pter se. Nec sibi ipse pe-
na sua eē meruit: quod supius enumerauit:
S̄ nūquid hoc solū ē quod patit hō: Patit. n.
ex se intrinsec^o: forinsec^o aut ex eis inter quos
viuit. Patit mala sua: cogit pati et aliena.
In de sunt ille due voces: Ab occultis me-
is mūda me dñe: et ab aliis parce seruo
tuo. Iam de occultis suis pfessus ē: a quib^o
se cupit mūdari: dicat et de aliis a quib^o si
bi vult parci. Amici mei. Quid dicā
iā de inimic^o: Amici mei: et primi mei:
aduersum me appropinquauerūt
et steterūt. Hoc quod ait: aduersū me stete-
rūt: itellige. Si enī aduersū me steterūt: ad-
uersus se ceciderūt. Amici mei et primi mei
aduersū me appropinquauerūt et steterūt. Iam
itelligam^o capitis voces: iā incipiat illulce-
scē caput nrm i passioe. S̄ rurū cū cepit
caput dicē: noli inde separe corpe^o. Si ca-
put noluit se separe a vocib^o corpis: corpe^o
se audeat separe a passionib^o capitis: Pa-
tere in christo: quē tāq̄ peccauit i infirmita-
te tua christ^o. Ad dō enī peccata tua tāq̄ ex
ore suo dicebat: et ea dicebat sua. Dicebat
enī: a facie pctōrū meorū: quā nō erant ipius.
Quō q̄ peccata nra sua esse voluit ppter
corpus suū: sic et nos passioes ei^o nras esse

velim^o ppter caput nostrū. Nō enī ille ex
amic^o passus ē inimicos et nos nō: Immo
et nos ad hoc parem^o in eodē cōuuiari: ta-
lē calicē nō respuam^o: vt celsitudinis ei^o de-
sideriū p hūilitatē eius iueniam^o. Respō-
dit enī celsitudini ei^o herere volentib^o: qui
ei^o adhuc hūilitatez nō cogitabāt: et ait illi:
Potestis bibere calicē quē ego bibiturus
sū: Ergo et ille passiones dñi: passioes nre
sūt: et vnusq̄sq̄ si bñ seruiat deo: bene ser-
uat fidē: exhibeat quod debet: et verset inter
hoies iuste. Volo videre si nō patit: etiam
quod hic enumerat in passione sua christus.
Amici mei et primi mei aduersū me appro-
pinquauerūt et steterūt. Et primi a
lōge steterūt: Qui primi appropinqua-
uerūt: et qui primi a lōge steterūt: Proxi-
mi erāt iudei: quē cognati erāt: Appropin-
quauerūt quā crucifixerūt. Proximi erāt et apo-
stoli: et tñ ipi a longe steterūt: ne cū illo pa-
terēt. Pōt etiā hoc sic itelligi: Amici mei:
id est quē se sinxerūt amicos meos. Amicos
enī se sinxerūt quā dixerūt: Scim^o quē in ve-
ritate dei viā doces: quā illū tēptare volue-
rūt: vtz soluēdū eēt tributū cesari: quā illos
conuicit ore iporū. Amici videri volebāt:
sed nō illi erat opus: vt quisquā ei testimo-
niū phiberet de hoie. Ipe enī sciebat quid
eēt i hoie: adeo cū amica vba dixissent: quod
me inqt tēptat: hypocrite: Ergo amici mei
et primi mei aduersus me appropinquaerūt
et steterūt: et primi a longe steterūt. Hostis
quod dixi: Proximos dixi quā appropinquaue-
rūt: et tñ a longe steterūt. Appropinquaue-
rūt enī corpe: sed lōge steterūt corde. Quid
tā ppinquū corpe: quā qui in crucē leuaue-
rūt: Quid tam lōge corde: quā qui blasphe-
mauerūt. Audite istā longinquitatē ab Esa-
ia ppheta: Videte istā ppinquitatē et lōgin-
quitatē. Plus hic labijs me honorat: ce-
ce ppinquat corpe: cor aut eorū lōge est a
me. Idē ppinquū idē lōginquū: Propinqui la-
bijs: lōginqui corde. Uerū q̄ longe ste-
terūt timētes apli: absolutius et plani^o de il-
lis accipimus: vt alios ppinquasse: alios
lōge stetisse itelligam^o: quāquidē et Pet^o
qui audacius secut^o erat: ita adhuc longe
erat: vt interrogat^o et p̄turbat^o ter negaret
dñm: cū quo se moriturum esse pmiserat.
Qui postea ex longinquo vt ppinquus fi-
eret: audiuit p^o resurrectionē: Amas me:
et dicebat: Amo: Et dicēdo ppinquabat quē ne-
gando longe fact^o erat: donec trina voce
amor^o: solueret trinā vocē negatiōis. Et p

Alia s̄.
t q̄ iuxta me
erant de

rimi mei a lōge steterunt. Et vim facie-
 bāt q̄ q̄rebāt aīaz meā. Jā manifestū
 est qui querebāt animā ipsius: qui non ha-
 bebant animaz eius: quia nō crāt in corpe
 ei⁹. Qui q̄rebant aīam eius longe erāt ab
 aīa eius: sed q̄rebāt vt occiderēt eā. Que-
 rit em̄ aīa eius: et bñ. Itaz alio loco arguit
 q̄sdā dicēs: Et nō ē q̄ req̄rat aīaz meā. Ar-
 guit q̄sdā nō q̄rētes aīam eius. et rursus ar-
 guit illos q̄rētes aīaz ei⁹. Quis ē q̄ q̄rit bñ
 aīam ipsius: Qui ei⁹ passiōes imitat. Qui
 sūt q̄ q̄rebāt male aīam ei⁹: Qui ei vim fa-
 ciebāt et crucifigebāt eū. Sequit. **Qui**
querebāt mala mea locuti sūt va-
nitatē: Quid ē q̄ q̄rebāt mala mea: Ad-
ta q̄rebant et nō inueniebāt. Forte hoc dire-
rit: q̄rebāt crimina mea. Querierunt em̄ q̄
in illū dicerēt: et nō inueniebāt. Querebāt
em̄ mala de bono: q̄rebāt scelera de inno-
cēte. Nō inuenirēt in eo q̄ nullū peccatuz
habebat: S; q; peccata q̄rebāt in eo q̄ pec-
cata nō habebat: restabat vt fingerēt qd̄ nō
iuenebāt. Jō q̄ q̄rebāt mala mea: locuti sūt
vanitatē: nō veritatē. Et dolū tota die
meditabantur. Hoc ē: fallaciā sine ces-
satione meditabant. Hostis quanta falsa
testimonia dicta sūt in dñm anq̄s paterēt.
Hostis quāta falsa testimonia dicta sūt eti-
am cū resurrexisset. Nam illi milites custo-
des sepulchri: de q̄bus Esaias dixit: Pō-
nā malos p̄ sepultura ei⁹. Alii em̄ erant:
et veritatē dicere noluerūt: et corrupti men-
daciū seminauerūt: attēdite qualē vanita-
tē locuti sūt. Inrogati sūt etiā ipi et dire-
rūt: Cū dormirem⁹ venerūt discipuli ei⁹ et
abstulerūt eū. Hoc ē loq̄ vanitatē. Si em̄
dormiebāt: vñ sciebāt qd̄ gestū erat: Ergo
ait. Ego aut̄ velut surdus nō au-
diebā: Qui ad ea que audiebat nō rīde-
bat: tanq̄ nō audiebat. Ego aut̄ velut sur-
dus nō audiebā. Et sicut mut⁹ nō ape-
ries os suū. Et repetit eadē. Et fa-
ct⁹ sum sic hō nō audies: et nō hñs
in ore suo argutioes. Quasi nō eēt qd̄
ill̄ dicerēt: q̄si nō eēt vñ illos argueret. Nōne iā
an̄ mlta icrepauerat: mlta dixerat: et dixerat:
Elevob̄ scribe: et pharisei: hypocrite: et mlta
talia: Tñ qñ pass⁹ ē nihil horū dixit: n̄ q; nō
habebat qd̄ diceret: s; expectabat vt cōple-
rēt illi oīa: et implerent oēs p̄phetie de illo:
qd̄ dictū erat: Et sicut ouis corā tōdēte se:
nō apuit os suū. Operiebat q̄ vt taceret i
passiōe: nō tacitur⁹ in iudicio. Iudicāus
em̄ venerat: q̄ postea iudicatur⁹ veniret: et

io cū magna p̄tate iudicatur⁹: q; cū mag-
 vna hūilitate iudicatur⁹. **Qm̄ in te dñe**
sp̄aui: tu exaudies dñe de⁹ meus.
Lāq; si ei diceret: q̄re nō apuisti os tuū: q̄re
nō dixisti p̄cite: q̄re nō i cruce pedēs iniq̄s ar-
guisti: sequit et dic: Qm̄ in te dñe sp̄aui tu
exaudies dñe de⁹ me⁹. Adonuit te qd̄ faci-
as: si forte occurrerit tibi tribulatio. Querit
em̄ te defendē: et forte nemo accipit defēsi-
nē tuā. Jā tu pturbat: et q̄si pdideris cām
tuā: q; null⁹ habes defensionē aut testimo-
niū. Custodi int⁹ inocentiā tuā: vbi nemo
opp̄mit cām tuā. Breualuit i te falsū testi-
moniū: s; apud hoies. Nūqd̄ apud deū va-
lebit: vbi cā tua dicēda ē: Nō deus iudex
erit: al⁹ testis q̄ p̄sciētia tua nō erit. Inter
iudicē iustū et p̄sciētia tuā: noli timere nisi
cām tuā. Si cām malā nō habueris: nullū
accusatorē p̄timefces: nullū falsū testē rekel-
les: nullū verū req̄res: tu tñ bonā p̄sciētia
affer: vt possis dicē: Qm̄ i te dñe sp̄aui: tu
exaudies dñe de⁹ me⁹. Quia dixi ne
qñ exultēt in me inimici mei: et dū
cōmouēt pedes mei in me magna
locuti sūt. Itēz redit ad infirmitatē cor-
por̄ sui: et rursus caput illd̄ attēdit pedes
suos: nō sic ē in celo: vt deserat qd̄ h; i ter-
ra. Attēdit plane et videt nos. Aliqñ. n. vt
est ista vita cōmouēt pedes nr̄i: et labū: in
aliq̄ pctō: vbi exurgūt lingue neq̄ssime ini-
micoz. Hinc q̄ itelligim⁹ etiā cū tacebant
qd̄ q̄rebāt. Quia erāt tūc aspi imites: gau-
dētes se inuenisse qd̄ dolē debuerāt. Et di-
xi neqñ exultēt i me inimici mei. Dixi h; : et
tñ forte ad emēdationē fecisti eos magna
loq̄ d̄ me: dñi cōmouerēt pedes mei: id ē ela-
ti sūt. multa mala dixerunt cū cōmoueret.
Adisereri em̄ debuerūt i firmis nō isultare:
quō Apl̄us dicit: S; res si p̄occupat⁹ fuerit
hō in aliq̄ delicto: vos q̄ sp̄uātes estis i stru-
ite hñdōi in sp̄u māsfuetudinif. Et cōplectit̄
q̄re: intendens inq̄t te ipm̄: ne et tu tēpterl.
Nō erāt isti tales d̄ quib⁹ dic: Et dū cōmo-
uerent pedes mei in me magna locuti sūt:
s; erāt tales de q̄bus alibi dicit: Qui me p̄-
mūt et exultabūt si motus fuero. Qm̄
ego i flagella parat⁹ sum: Qm̄o ma-
gnifice tanq̄ dicēt: ad h̄ nat⁹ sū vt flagella
sufferā. Nō em̄ nasceret nisi d̄ Adā: cui fla-
gella debent. S; aliqñ pctōres in hac vita
aut nō: aut min⁹ flagellāt: q; iā desperata ē
intētio eoz. At vō illi q̄b⁹ parat⁹ vita sem-
p̄itna: necesse ē vt h̄ flagellent: q; vā ē illa
snia: s; fili ne deficias i disciplina dñi: neq; fa-

Alia lra
 Et q̄ q̄rebāt
 t̄ mibi
 t̄ vanitates

Alia lra.
 t̄ dolos

Alia lra.
 t̄ tanq̄

Alia lra.
 t̄ redarguet

Alia lra.
 t̄ supgaudeant

tigeri cū ab illo increpari. Quē enim diligit dñs corripit: flagellat autē oēm filiū quē recipit. Jō g̃ nō insultēt inimici mei: nō magna loquant: z si flagellat me p̃ me. In flagella patus sū: qz mibi hereditas p̃parat. Nō vis flagellū: nō tibi dat hēditas. Quis em̃ fili: necesse ē vt flagelletur. Usq̃ adeo oīs flagellat: vt nec illi p̃p̃erit q̃ pctm̃ nō habuit. Qm̃ ego in flagella paratus sum. **Et dolor me⁹ t̃ añ me ē semp.** Quis dolor: Forte de flagello. Et ṽe fratres mei vere dicā vob. Flagella sua dolent hoies: quare flagellant nō dolēt. Nō erat iste sic. Audite fratres mei: nescio qui si dānū patit̃ p̃liuor est: vt dicat indigne passus sū: q̃ vt cōsideret quare passus sit: dolēs dānū pecunie nō dolens iusticie. Si peccasti thesaurū tuū iteriorē dole: Nihil habes in domo: sed forte inanior corde. Si autē plēnū est cor bono suo deo tuo: q̃re nō p̃dicis: dñs dedit: dñs abstulit: sicut dño placuit ita factū est: sit nomē dñi bñdictum. Uñ g̃ iste dolebat: **De flagello quo flagellabatur Absit. Et dolor me⁹ inqt̃ añ me ē sp.** Et q̃si dicerem: q̃s dolor ṽi dolor: **Qm̃ iniquitate meā pnūciabo: z curā gerā p̃ pctō meo.** Ecce ṽi dolor. Nō de flagello dolor: de vulnere nō de medicina. Nā flagellū medicamētū ē p̃tra pctā. Audite fratres: christiani sum⁹: z tñ plerūq̃ si fili⁹ cuiusquā moriat: plāgit illū: si peccet nō illū plangit. Tūc plāgeret: tūc doleret: cū peccantē videret: tūc moduz iponeret: tūc normā viuēdi docēt: disciplinā daret. Aut si fecit z ille nō audiuit: tūc erat plāgēdus: tūc peius mortu⁹ luxuriose viuēs: q̃ moriēdo luxuriā finiēns. Tūc g̃ q̃n ista faciebat in domo tua: n̄ solū mortu⁹ erat: s̄ et putebat. Hec dolēda sūt: illa sustinēda: illa ferēda: ista plāgēda. Plāgēda autē: quō audistis plangē istū: qm̃ iniquitate meā ego pnūcio: z curā gerā p̃ pctō meo. Ne securus sis cū p̃fessus fueris pctm̃: tanq̃ sp̃ p̃parat⁹ ad p̃fitendū z cōmittendū peccatū. Sic pnūcia iniquitatē tuā: vt z curā geras p̃ pctō tuo. Quid ē curā gerere p̃ peccato tuo: Curā gerere p̃ vulnere tuo. Si dices curā gerā p̃ vulnere meo: qd̃ intelligeret nisi dabo opā vt sanet: Hoc ē. n. curā gerere p̃ delicto: sp̃ niti: sp̃ intendere: sp̃ studiose z sedule agē: vt sanet peccatū. Ecce de die in diē plangis pctm̃ tuū: s̄ forte la chryme currūt z man⁹ cessant. Fiat elemosyne: redimāf pctā: gaudeat indigēs d̄ da

Alia lra.
† in cōspectu
meo semper.

Alia lra
† annūciabo
z cogitabo.

to tuo: vt z tu gaudeas de dato dei. Eget ille: eges z tu: eget ille ad te: eges z tu ad deum. Tu cōtēnis egentē tui: de⁹ nō cōtemnit egentē sui. Ergo impleto tu egētis inopiam: vt impleat de⁹ interiora tua. Hoc ē curā gerā p̃ peccato meo: faciā oīa quecūq̃ faciēda sūt ad abluendū z sanandū peccatū meū. Et curā gerā p̃ pctō meo. **Inimici aut mei viuēt: Bñ est eis: gaudēt in seculi felicitate: vbi ego z laboro z rugio a gemitu cordis mei. Quō viuēt inimici illius: qz iam dixit de illis: qm̃ locuti sunt vanitatē: Audio in alio psalmo: quorū filij si cut nouelle cōstabilite. Sed supius dixerat: quorū os locutū ē vanitatē: filie eoz: cōposite sic similitudo tēpli: cellaria eoz plena eructātia ex b̄ in hoc: boues eoz crassioves eoz secūde multiplicātes i eritib⁹ suis: nō ē ruina sepis: neq̃ clamor i plateis eoz. Gluāt g̃ inimici mei: b̄ vita ē hāc laudāt: hāc amat: hāc malo suo hñt. Quid. n. seq̃t: **Beatus dixit p̃lm̃ cui b̄ s̄. Quid aut tu q̃ curā geris p̃ peccato tuo: Quid tu q̃ pnūcias iniquitatē tuā: Beat⁹ inqt̃ p̃ls cuius est dñs de⁹ ipius. Inimici aut mei viuēt. Et cōfirmati sūt sup me: z multiplicati sunt q̃ me oderūt inique. Quid ē q̃ oderūt inique. Bona sibi volētē odeūt: q̃ si redderēt mala p̃ mal: bōi nō eēt: q̃ si nō redderēt bōa p̃ bonis inq̃ti essent: reddūt aut mala p̃ bonis qz oderunt iniq̃. Tales fuerūt iudei: venit ad illos christus cū bonis: reddidit illi mala p̃ bonis. Lauete b̄ malū fratres: cito s̄ intrat: qz diximus tales erant iudei: ne putet vnusq̃sq̃ veltz lōge se exceptū. Corripiat te aliquis frater tu⁹ bonū tibi volēs: odeūt illū z talis es. Et videte q̃ cito fiat q̃ facile: euitate tā magnū malū: tā agile pctm̃. **Detrahe bāt mibi q̃ retribuūt mala p̃ bōis: qm̃ p̃secut⁹ sum iusticiā. Jō mala p̃ bōis. Quid ē p̃secut⁹ sū iusticiā: Nō dimisi. Ne forte p̃secutionē sp̃ in malo itelligas p̃secut⁹ dixit p̃fecte secut⁹ sū iusticiā. Qm̃ p̃secut⁹ sū iusticiā. Et audi caput nostrum euidēs in passiōe. Et p̃sicerūt me dilectuz tāq̃ mortuū abominatū. Partū erat mortuuz: q̃re abominatū: Quia crucifixū. Et em̃ h̄ mors crud magna ap̃ eos abominatio erat: nō intelligētes in p̃phetia dictū esse: **Maledict⁹ oīs q̃ p̃det in ligno. Nō. n. ip̄e attulit mortē: s̄ hic iuenit de maledicto p̃mi hois p̃pagatā: z eādē mortē n̄fam suscipiēs in lingno suspēdit: q̃ venerat de pec********

Alia lra
† Quare. m. p.
bo. detrah.
† sequebar
bonitatem.

cato. Ergo ne putaret aliq: sic putat qdas
 betici dñz nrm Jesu christu falsā carnē ha
 buisse: z n̄ verā mortē i cruce soluisse: intē
 dit h̄ ppha: z ait: Maledict' ois q pendet
 in ligno. Quidit ḡ qz z filius dei vera mor
 te mortu' ē: q mortali carne debebat: ne si
 maledictū putaret: n̄ v̄ mortuū. Quia v̄o
 illa mors nō erat falsa: s̄ ex illa ppagine de
 scēderat: q venerat de maledicto: cū dicēt
 de': morte moriemī: oīno z ad ipm puenit
 v̄a mors: vt ad nos pueniret v̄a vita: etiā
 ad ipm puenit mort' maledictio: vt ad nos
 pueniret vite bñdictio. Et peccrūt me di
 lectū: tanq̄ mortuū abomiātū. Ne de
 relinqs me dñe de' me': ne disces
 seris a me. Bicam' in illo: dicam' p illū:
 ipe. n. it'pellat p nob: z dicam': ne dereliq̄s
 me dñe de' me': z tñ dixerat: de' me' de' me'
 vt qd me dereliq̄s: z dic' de' me' ne discesse
 ris a me. Si a corpe n̄ recedit: recessit a ca
 pite: Lū' ḡ vox erat nisi pmi hoīs: Ex illo
 ḡ se oñdēs verā carnē portare: dic' de' de'
 me' vt qd me dereliq̄s: n̄ illū dimisit de'.
 Si te nō dimittit credētē in se: chustum di
 mitteret p̄r z fili' z spūssanct' vn' de'. Sz
 psonā in se trāfigurauerat pmi hoīs. Sci
 mus dicēte Ap̄lo: quia vetus hō n̄ p̄fixus
 est cruce cū illo. Nō aut carerem' vetusta
 te: nisi crucifigeret in ifirmitate. Ad h̄ em̄
 venit vt renouemur i illo: qz desiderādo eti
 z passionē ei' imitando renouamur. Ergo
 vox erat ifirmitat': vox erat n̄ra q dictū ē:
 quare me dereliq̄s. Inde ibi dictū ē: v̄ba
 delictoz meoz: tāq̄ diceret: hec v̄ba ex p
 sona peccatorū in me trāfigurata sunt. Ne
 discesser' a me. Intēde in adiutori
 um meū: dñe de' salutis mee. Ipsa
 ē salus fr̄es: de q salute exq̄sierūt p̄be: sic
 dic' ap̄ls Pet̄r': z nō acceperūt q exq̄sierūt:
 s̄ inq̄sierūt z pnūciauerūt: z venim' nos z
 luenim' qd illi exq̄sierūt. Et ecce nos nōdū
 accepim': z nascent' post nos: z iuemēt qd
 nec ipi accipiēt z trāsiēt: z oēs simul in fine
 diei cū p̄riarchis p̄phetis z apl̄is denariū
 salutis accipiem'. Et em̄ nostis mercēnari
 os vel oparios diuersis t̄pibus ductos ad
 vineā: mercedē tñ p̄ter acceperūt. Et p̄be
 ḡ z apl̄i: z martyres: z nos q post nos erūt
 vsq̄ in finē sc̄i i ip̄o fine accepturi sum' sa
 lutē sempit̄nā: vt p̄tēplātes gloriā dei: z ei'
 faciē itūetel: eū laudem' in eñnū: sine defec
 tu: sine aliq̄ p̄ca iūq̄tat': sine aliq̄ p̄uersitate
 pcti: laudātes deū z nō iā suspirātes: s̄ i be
 rētes illi cui vsq̄ i finē suspirauim': z i spe

letati sum'. In illa. n. ciuitate erimus: vbi
 bonū nostrū de' est: lumē de' est: panis de'
 ē: vita de' ē: q̄cqd ē bonū n̄rm: a q̄ pegrinā
 tes laboram': i illo iueniem'. In illo erit q̄
 es: quā mō recordātes necē ē vt doleam'.
 Illud. n. sabbatū recordamur: in c' recoz
 datioe tāta dicta sūt: z nos tāta dicē de
 m': z dicētes nūq̄ tacē: si ore s̄ corde: qz sic
 ore tacem' vt corde clamare possimus.

Explicit Tract. de ps. xxxvii.

Incipit Tract. de ps. xxxviii.

Carthagine ad mensam Sancti Lypri
 ani zc. Sermo habitus.

Psalmi h' que mō cātauim' z trac
 tādū suscepim'. Titul' ē: In fi
 ne p̄ Idithū cāticū ipi Da
 uid. Cuiusdā ḡ q̄ vocat Idithū voces ex
 pectāde z audiēde s̄: z si eē vnusq̄sq̄ n̄rm
 potuerit Idithū: in eo quod cantat: inue
 nit se z audit se. Cliderūt enim qui tunc fu
 erint quis vocatus fuerit Idithū scdum
 hoīm p̄iscam natiuitatē. Nos aut audia
 mus qd iterptet h̄ nomē: z i ipa interpretati
 one noīs q̄ram' itelligentiā vitat'. Sic ḡ inq̄
 rentes repire potuim' in eis noibus q̄ nob
 astudiosis l̄raz diuinazū ex hebreo eloq̄o
 in latinū interpretata sūt: Idithū iterptatur
 trāsilies eos. Quis ē ḡ iste trāsilies: vel q̄s
 trāsiluit: qz trāsilies n̄ nude positū ē: s̄ trāsi
 lies eos. Trāsiliedo. n. cātata cātādo trāsi
 lit. Sive trāsiliedo cātet siue cātādo trāsi
 at: trāsiliet' tñ cāticū pauloan' cātāuim':
 vtrū z nos trāsilietes: viderit de' cui cātā
 uim'. Sz si q̄s trāsilies cātāuit: gaudeat se
 eē qd cātāuit. Si q̄s aut terre adhuc inbe
 rēs cātāuit: optet eē qd cātāuit. Quosdā
 em̄ iherētes hūo: curuatos i frā: ea q̄ ima
 sūt cogitātes: i reb' trāseūtib' sp̄z ponētes:
 trāsiluit iste q̄ vocat trāsilies eos. Quos
 em̄ trāsiluit nisi remanētes: Nostis q̄sdā
 psalmos iscribi cāticū graduū: z ibi qdē i
 greca lingua sat' euidēs ē: q̄ dicat anabath
 mon. Anabathmō. n. ḡd' s̄: s̄ ascēdētuz
 n̄ descēdētū. Latin' em̄ n̄ potuit p̄pe dicē
 gnāliter dixit: z qm̄ ḡdus appellauit: ambi
 guū reliq̄ vtrū ascēdētū cēt: an descēden
 tū. Sz qz si sūt loq̄le neq̄ sermōes: q̄z nō
 audiant voces eoz: exponit sequentē lin
 gua p̄cedēs: z sit certū in alia: qd ambigu
 um erat in alia. Quō ḡ ibi ascēdēs quidā
 cātāt: sic z h̄ trāsilies. Est aut h̄ ascētio:
 z ista trāsilio: nō pedib': nō scalis: nō p̄
 nis: z tñ si interiorē hominē attēdas: z pe
 dibus: z scalis: z p̄nis. Nā si nō pedib':